

"DE STADSOMROEPER"

Stadsblad dat 4 keer per jaar verschijnt.

Oplage: 540 exemplaren.

Redactie **telefoon:**
Hanny Bergsma 0514 - 531775
Corrie Leffertstra 0514 - 531296
Jaap Lubach 0514 - 531715
Gerben Stegenga 0514 - 531432

E-mail adres:

laansteg@hetnet.nl

g.stegenga@wxs.nl

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 190
8556 XG Sloten, telef. 0514 - 531775

Vragen over abonnementsgelden:

Gonny Hornstra, Breedstraat 162
8556 XM Sloten, telef. 0514 - 531636

Abonnementskosten per jaar:

Een abonnement op alleen
"De Stadsomroeper" bedraagt Eur. 4,00

Een abonnement op "De Stadsomroeper" in combinatie met het lidmaatschap van Plaatselijk Belang bedraagt Eur. 7,00 (regio Sloten)

en Eur. 10,00 (buiten regio Sloten).

Een postabonnement op "De Stadsomroeper" moet Eur. 7,00 kosten.

Wij verzoeken u NIET eerder te betalen dan u een nota van ons hebt Ontvangen

Lay-out omslag: John Postma, Sloten.

Bezorging: Sjouwe Leffertstra, Sloten.

Drukwerk: Multicopy, Drachten.

Een financiële bijdrage wordt ontvangen van de Rabobank Sneek – Zuidwest Friesland.

Uiterste inleveringdatum kopij:

15 augustus 2002.

INHOUDSOPGAVE:

DE HERINNERING LEVENDIG	
HOUDEN.....	2
POLITIEKE LOOPBAAN HENK	
BROUWER ZIT ER OP	3
HJIR EN HJOED	4
FJIRTUM, EEN FRIES (CULTUUR)	
PROJECT IN SLOTEN.....	6
NIEUWS VAN HET BESTUUR VAN	
PLAATSELIJK BELANG SLOTEN	8
RUTH MAAKT INDRUK IN DE LEGE	
GEAËN.....	9
PAKE'S SLEATTEMER FERLINE.....	11
NIEUWE FOTO PAKE'S SLEATTEMER	
FERLINE	17
GILD FRYSCHE MOUNDEURS ZOEKT	
MOLENAARS	18
COLLECTES.....	19
"SULT" SPILET KYP KWAJUT.....	19
SLOTEN EN DE TWEEDE	
KAMERVERKIEZINGEN	21
HET ONDERWIJS IN SLOTEN	
IN VER VERVLOGEN TIJDEN	22
DAIHATSU NAAR DE BOER BALK	26
VAKANTIEPERIKELEN, GEDICHT JAN	
FOLMER.....	27
DORKAS MARKT.....	28
TRUDI EN DURK REITSMA NEMEN	
AFSCHEID	30
VOETBALVERENIGING "SLEAT" VIERT	
FEEST.....	32
15 JAAR GELEDEN GELEZEN.....	33
HEIT LIEUWE EN SOAN JABIK DE	
LANGE	34
SCHOLIER HENDRIK POEPJES WINT	
PRIJS MET BIBLIOTHEKENING.....	44
SLEAT, GEDICHT EIZE DE BOER.....	46
14 JUNI 2003 HISTORISCH KIJKSPEL	47
ZOMERPROGRAMMA 2002.....	48

DE HERINNERING LEVENDIG HOUDEN....

Wat zijn er in de loop der tijden een foto's en films gemaakt van ons ongeëvenaard mooie stadje Sloten. Vele monumenten en andere gebouwen zijn voor altijd vastgelegd op de gevoelige plaat. Sommige Sleattemers en âld-Sleattemers struinen stad en land af om oude ansichtkaarten van Sloten aan hun verzameling toe te voegen en zijn niet te beroerd om daar soms flinke prijzen voor neer te tellen. Een prachtige hobby en ook ons blad is maar wat blij als er weer eens zo'n oud kiekje voor onze lezers afgedrukt mag worden.

Situaties die nog steeds bestaan en soms verloren zijn gegaan, maar nog wel voor het nageslacht zijn vastgelegd, geven vaak een aanzet tot een verhaal. Die verhalen krijgen pas echt glans als er ook personen worden ingevuld die ons stadje door de geschiedenis heen hebben bevolkt.

Hieraan ontleent "De Stadsomroeper" haar bestaansrecht. Mensen lezen en bekijken graag hetgeen ooit is geweest en dromen daar graag op voort. Wat is er mooier dan deze herinneringen levendig te houden. Ons blad draagt daar graag haar steentje aan bij.

Gerben Stegenga

POLITIEKE LOOPBAAN HENK BROUWER ZIT ER OP

Henk Brouwer kan eindelijk iets anders doen dan zich als wethouder voor de gemeente Gaasterlân-Sleat verdienen te maken. Hier neemt ons redactielid Corrie Leffertstra afscheid van Henk en Hotske Bouwer. Eindelijk tijd voor hobby's.

Foto: Sjouwe Leffertstra

Dinsdagmiddag 7 mei jl. heeft demissionair wethouder Henk Brouwer van Gaasterlân-Sleat afscheid genomen van de politiek. Tijdens een flink bezochte bijeenkomst in het gemeentehuis viel veel lof en waardering hem ten deel voor zijn jarenlange politieke en bestuurlijke loopbaan. Die begon in 1974 toen hij raadslid in Sloten werd. Brouwer vervulde in de daarop volgende periode ook het wethouderschap. Na de gemeentelijke herindeling werd Brouwer raadslid in de nieuwe gemeente Gaasterlân-Sleat. Sinds 1990 is hij daar wethouder geweest. Kort geleden werd Brouwer voor zijn lange politieke loopbaan en andere verdiensten koninklijk onderscheiden.

HJIR EN HJOED

<u>Berne:</u>	5 april	Anna Sara, df.
		Jan en Minka Deinum-Holkema
	23 maaie	Johanna Elisabeth (Else) df.
		Hans en Adelina Lolkema-Postma

Stoarn

-	Sleat :	13 april	C.D.F. (Corrie) Tjalma-Geurs, Lindengracht 11, 71 jr.
		14 maaie	Thijs Albada, Achterom 101, 63 jr.
-	om utens:	30 maart	Tettje Jissink-Van Tromp Boomsma, Drachten
		3 april	Berne yn Sleat 20/11/1928
		20 april	Germen Kraak, Bennebroek Pier van der Gaast, Koudum Berne yn Sleat 05/02/1911

<u>Troud:</u>	3 maaie	Evelien Dekker en Johan Rinia
	22 maaie	Jittie Bakker en Siete Muizelaar
	20 juny	Regina Homma en Walter de Vries

Ferhuze Regina Homma en
Yn 'e stêd: Walter de Vries nei Voorstreek 112
 Albert Jeroen de Vries nei Lindengracht 6
 Jacob en Pietsje Poepjes nei Veermanskaai 82

Nij ynkommen: Trijnie Ferdinands en
Paul Poepjes Spanjaardsdijk 27
Bertina Homma Spanjaardsdijk 21
Eric Wondergem B.H. Mulierstraat 2/E
Martrude Rutgers en
Bjorn de Bruin Baanweg 96

Ilona Bolt en
Rene Spigt

Wijkelerweg 173

Ôfreizge:

Petra E. Gunnink	nei Haarlim
Anske Schotanus	nei Tsjerkgaast
Benny en Simone Visser	nei Tsjerkgaast
Anneke Oenema	nei Bakhuzen
Wijbren de Boer	nei Grins

Sa lang troud:

8 maaie

55 jier

Marten en Geeske
Haga - Boomsma

By de redaksje komme noch al gauris wat fragen binnen oer wa't no krekt foar pleatsing yn dizze rubryk yn oanmerking komt. Foar alle dúdlikens dêrom noch efkes: As de lju net mear yn Sleat wenje en hja trouwe of der binne oare feroarings, dan wurdt dit net mear yn "De Stadsomroeper" opnommen, inkeld noch âld-Sleattemers om utens, dy't nei harren libben yn Sleat yn in fersoargingstehûs opnommen binne.

Hawwe jo ynformaasje dy't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan de redaksje. Allinnich op dy wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynfurmearjen oer alle mutaasjes dy't Sleat oanbelange.

**DE REDACTIE VAN
"DE STADSOMROEPER"
WENST IEDEREEN
EEN UITMUNTENDE
VAKANTIE TOE MET
NATUURLIJK ZON IN
OVERVLOED.**

FJIRTUM, EEN FRIES (CULTUUR) PROJECT IN SLOTEN

Op 20 april was het spannende moment aangebroken dat het friese cultuurproject voor Sloten werd geopend met een symposium over de identiteit van de friese cultuur. Fjirtum wil de discussie over Friese cultuur en Friese identiteit stimuleren. Grond speelt in deze discussie daarbij een belangrijke rol. Een belangrijke vraag die tijdens het symposium aan de orde kwam was de vraag of de Friese cultuur ook in de toekomst grond van bestaan heeft.

Het idee van Fjirtum komt van beeldend kunstenaar Bruin van der Duim. Wat in het project zo aardig is dat de discussie niet alleen tijdens de opening gevoerd wordt, maar de gehele zomer gevoerd kan worden en zich niet beperkt tot de inleiders tijdens het symposium. Iedereen die mee wil doen aan de discussie over de identiteit van de Friese cultuur kan bij het museum een fles kopen en die vullen met Friese grond die een speciale betekenis heeft. De fles en het persoonlijk verhaal dat daarbij hoort zullen in de tentoonstellingsruimte worden geplaatst.

Tijdens het druk bezochte symposium plaatsten Burgemeester Pitlo en onze stadsomroeper Pieter Haringsma als openingshandeling een fles in de tentoonstelling. Zij gaven aan wat grond voor hen persoonlijk betekende. Burgemeester Pitlo verwees naar zijn persoonlijke omstandigheden en legde een relatie met grond en dierbaren waar je mee samenleeft.

Pieter had grond meegenomen van het kerkhof achter de kerk waar zijn veel te vroeg gestorven dierbare vrouw ligt begraven. Grond was voor hem geen abstract begrip, hij loopt elke dag even langs zijn Anneke.

**Kunstenaar Bruin van der Duim
met 'zijn' fles. Links Mario Jellema.**

Foto: G. Stegenga

Deze grond heeft voor hem ook een emotionele betekenis. De grond als identiteit die dus ook vergankelijk is.

De voorzitter van het stichtingsbestuur Hilde de Haan overhandigt haar fles aan Mario Jellema. Burgemeester Pitlo (midden), Pieter Haringsma (rechts) en Ids Willemsma (2^e van rechts) kijken toe.

Foto: G. Stegenga

Een belangrijk onderdeel van de tentoonstelling zijn de terpschilderijen van Bruin van der Duim. Hij ziet de terp als basis van de Friese identiteit, het moment waarop natuur door het ingrijpen van de mens cultuur is geworden.

Het cultuurproject duurt tot 3 november 2002. Ik roep hierbij alle lezers van "De Stadsomroeper" op om een fles te vullen met waardevolle Friese grond en een persoonlijk verhaal of visie te geven over de betekenis van de Friese grond.

Wij gaan de verhalen bundelen en misschien is er een relatie tussen grond en cultuur, misschien ook niet. Het is uiteindelijk de bedoeling dat de verhalen in boekvorm worden gepubliceerd.

De flessen zijn te koop bij het museum voor slechts 2 euro per fles. Wij zien al uw verhalen met buitengewoon veel belangstelling tegemoet.

Hilde de Haan

NIEUWS VAN HET BESTUUR VAN PLAATSELIJK BELANG SLOTEN

Tijdens de ledenvergadering van de vereniging van Plaatselijk Belang waren er geen spectaculaire kritiekpunten dan wel discussies. Het jaarverslag van het bestuur werd goedgekeurd, over het financieel verslag was weinig discussie. De verenigingen die elk jaar hun nieuws melden doen het redelijk. Overigens werd er door C. Leffertstra een dringende oproep gedaan aan een ieder om vooral ook alert te blijven op sleutelgatverhalen in "De Stadsomroeper" en suggesties over artikelen blijven natuurlijk altijd welkom. Wat een alleraardigst initiatief is dat gemeld werd, is het initiatief van o.a. de ondernemersvereniging, namelijk de organisatie van de intocht van het Bierschip. Met pretlichtjes in de ogen vertelde T. Klugkist over de tekstschrijvers die aan de slag zijn gegaan en de subsidieaanvraag die is opgesteld. Het zal voor de inwoners van Sloten de nodige inzet vragen om dit initiatief tot een succes te kunnen maken. Als de plannen meer uitgewerkt zijn, komt zij daar zeker op terug.

Als spreker hield Gjalt de Groot een boeiende inleiding over de Veevoederfabriek. Hij ging in op de ontstaansgeschiedenis van de fabriek, de opbouw van het personeelsbestand, het complexe productieproces, de afzet naar het buitenland, de omzet van het totale bedrijf. Het was boeiend en heel leerzaam om kennis te nemen van al datgene wat er zich zo dichtbij afspeelt.

Het bestuur is qua samenstelling hetzelfde gebleven, maar de rol van secretaris is gewijzigd, maar ziet er nu als volgt uit:

René Kuijl
Ed de Bruijn
Gonny Hornstra
Dicky Alting
Hilde de Haan
Jan Leegstra
Geertje Breimer

voorzitter
secretaris
penningmeester
algemeen bestuurslid
algemeen bestuurslid
algemeen bestuurslid
algemeen bestuurslid

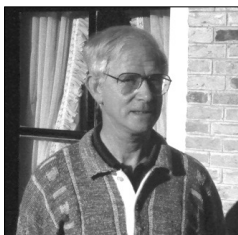

Tijdens onze eerste bestuursvergadering in mei hebben wij uitgebreid stil gestaan bij de mededeling van de ondernemersvereniging om een eerder verzoek van het bestuur voor het ondersteunen van een internetproject in Sloten voor een ieders gebruik. De gemeente had het bestuur van Plaatselijk Belang verzocht om hieraan medewerking te verlenen.

Het aandeel van de gemeente is het geven van de domeinnaam in bruikleen aan het bestuur van Plaatselijk Belang. De gemeente stelt een gratis computer met modem beschikbaar. Echter abonnement en onderhoud zijn voor onze rekening. Het bestuur heeft in principe haar medewerking gegeven. Wij gaan nog met de betreffende ondernemer om de tafel hoe e.e.a. goed te regelen. Wat voor de toeristen is het toch ook heel aardig dat zij via Sloten de digitale snelweg opkunnen. Wij komen er nog op terug omdat ook de ondernemersvereniging in de startblokken staat voor het ontwikkelen van een gezamenlijke website en dat is voor de promotie van Sloten een hele goede zaak.

Hilde de Haan

RUTH MAAKT INDRUK IN DE LEGE GEAËN

Folkert Verbeek

SIBRANDABUORREN - Prachtige teksten, mooie effecten, prima toneelspel en een uitverkochte zaal. De uitvoeringen van de musical Ruth, die van woensdag 1 mei tot en met zondag 5 mei jl. plaatsvonden in sporthal It Mingeltsje in Sibrandabuorren, zijn met recht een groot succes te noemen. De organisatie, Samen Op Weg-gemeente De Lege Geaën mag tevreden zijn. Na het succes van de musical 'Joazef Master Dreamer' vijf jaar geleden, besloot de gemeente een nieuwe

musical op te voeren. Een keuze was snel gemaakt, aangezien het epos over Naomi die haar land ontvlucht om elders een nieuw leven op te bouwen, zeer tot de verbeelding spreekt. Centraal staan mensen die elkaar trouw blijven door dik en dun. Dat maakt de musical tijdloos en interessant, ook voor niet-kerkelijken. Ruth is, net als Joazef, een geheel eigen productie. De teksten zijn afkomstig van de schrijvers Folkert Verbeek en Jeltsje Gerbrandy en de muziek is geschreven door Hindrik van der Meer. Thea van Bavel heeft de regie voor haar rekening genomen. Vrijwel alle inwoners van de Lege Geaën kunnen trots zijn op de

prestaties van de afgelopen dagen, want bijna iedereen deed op de één of andere manier mee. Als zanger / speler, of als naaister, decorbouwer, toezichthouder, parkeerwachter, kaartverkoper of souffleur.

Sneeker Nieuwsblad d.d.6 mei 2002

De Burg. H. Mulierstraat is even helemaal overhoop geweest i.v.m. straatwerkzaamheden. Nu lijkt het er weer op.

Foto: G. Stegenga

PAKE'S SLEATTEMER FERLINE

Sommige Sleattemers en âld-Sleattemers zijn in het bezit van oude foto's van Sloten, waarop personen staan afgebeeld, die voor hen moeilijk meer thuis te brengen zijn. Daarom is "De Stadsomroeper" enige tijd geleden een rubriek met oude afgedrukte foto's genaamd "PAKE'S SLEATTEMER FERLINE" gestart. De lezer wordt hierin gevraagd om de ontbrekende na(a)m(en) op te sporen en/of de wel gevonden maar van verkeerd geschreven namen voorziene personages door te geven aan de redactie van dit blad. Ook wordt er gevraagd of lezers nog verhalen weten over oude afgebeelde personen, verenigingen of situaties etc.

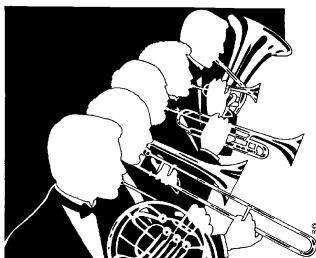

In het maartnummer van "De Stadsomroeper" stond een foto van muziekkorps "Crescendo" afgedrukt, ons toegestuurd door Pieter Poelman uit Wijckel. Deze foto was niet gemaakt in 1921 (dat was het oprichtingsjaar van het korps) maar omstreeks 1933. Dhr. J.W. Rekers uit Balk, die nog niet zo lang geleden zijn muzikale loopbaan bij "Stêd Sleat" beëindigde, reageerde op deze foto en somde voor ons de volgende namen op:

1. Harm Oenema	11. Lolle Poepjes
2. Folkert Rijpkema	12. Frans de Vreeze
3. Jan Poepjes	13. Jan (Juut) Folmer, voorzitter
(broer van Pieter Poelman)	
4. Dir. Jelle Nijdam	14. Upie Haarsma
5. Sibbele Reekers	15. Jappie de Vries
6. Jan W. Rekers	16. Hilbrand Gijsen
7. Sake Galema	17. Harm (van Ruurd) Haringa, Tjerkgaast
8. Jan de Vreeze	18. Tromslager Oudega/Nijega
9. Wiebe Tolsma, Tjerkgaast	19. Johannes Haarsma
10. Gerrit Effing	20. Marten Coldeweijer

Volgens dhr. Rekers is deze foto gemaakt tijdens een concours in Wijckel en wel aan de Oostkant van het Wijckeler Bos. Hij herinnert zich dirigent Nijdam als een zeer gedreven persoonlijkheid, die niets naliet om z'n korps naar grote muzikale hoogten te laten stijgen. Dhr. Rekers

zegt dat hij en Jan en Frans de Vreeze de enige nog in leven zijnde muzikanten zijn van de geportretteerden op deze foto.

Ook Christina Rijpkema reageerde via haar moeder Gretha Rijpkema-Effing d.m.v. e-mail op de oude muzikanten van "Crescendo".

Zij kwam op exact dezelfde namen uit als dhr. Rekers, behalve nr. 17 Harm Haringa. Gretha Rijpkema spreekt van Harmen Haringsma. Ook dhr. Rekers twijfelde of het nou Haringa of Haringsma moest zijn.

Ook kregen we nog een mooie brief van onze trouwe lezeressen (en daar zijn we erg blij mee) Tiny Vet-Wignand en Trienke Zoon-de Vries: *"Graag wil ik mede namens mijn nichtje Trienke de Vries reageren op de foto van 'Pake's Sleattemer ferline' in 'De Stadsomroeper' van maart 2002, die gaat over muziekkorps 'Cresendo'. Er staat dat de foto uit het jaar 1921 dateert, nu dat was echter ver voor onze tijd maar toch meenden wij er een paar mensen op te herkennen. Dat zijn n.l. nr. 4 de dirigent Jelle Nijdam, nr. 10 Gerrit Effing, nr. 17 Sietse van der Werf, nr. 18 Harmen van Dijk en nr. 20 Marten Coldeweijer. Maar nu komt het, zowel mijn nichtje Trienke als ik meenden in nr. 15 Jacob de Vries (dus haar vader en mijn oom) te herkennen. Het frappante van het verhaal was dat wij allebei onafhankelijk van elkaar hem hierin herkenden. Ook meende Trienke in nr. 16 mijn vader Jan Wignand te herkennen maar daar heb ik zelf mijn twijfels over, hoewel het zou kunnen want hij heeft zowel bij 'Cresendo' als bij 'De Bazuin' gespeeld en was er al op jonge leeftijd bij. Maar als er inderdaad meer mensen zijn die nr. 15 Jacob de Vries herkennen, kan die foto niet uit 1921 dateren want mijn oom is in 1918 geboren en was dus drie jaar in 1921. Misschien is er fout gemaakt en moet het jaartal 1931 zijn? Dan bestaat er een reële kans dat nr. 15 inderdaad Trienke's vader is. We wachten in spanning af op meer reacties die de boel kunnen ophelderen. Helaas kunnen onze beide vaders dat niet meer daar zij beide al zijn overleden.*

Jacob de Vries

**Dirigent Jelle Nijdam
met achter hem Sibbele
Reekers.**

Dan wil ik ook nog even melden dat 'De Stadsomroeper' van december 2001 voor hernieuwde contacten heeft gezorgd. De familie Moes reageerde toen op een foto van vliegveld Eelde omdat zij meenden dat Jantje Coldeweijer, Jannie Roodhof was. En tevens vroegen zij zich af, hoe het de familie Roodhof, die naar Amerika was geëmigreerd, was vergaan. Toen heb ik het adres opgezocht uit een oudere Stadsomroeper van de familie Moes uit Assen. Zo heb ik ze per brief één en ander over de familie Roodhof kunnen vertellen en ook wat foto's, die destijds in bezit van mijn moeder waren, kunnen sturen. Binnen twee dagen had ik antwoord terug. Een brief van wel vier kantjes; vreselijk lief. Ze waren heel blij met het nieuws en de foto's. Zowel de familie

Moes als de familie Roodhof waren destijds in Sloten onze burens dus waren we allebei blij met het hernieuwde contact. Zo hoor je nog eens wat van elkaar. Waar 'De Stadsomroeper' al niet goed voor is!

Verder wil ik nog even kwijt dat zowel mijn nicht Trienke als ikzelf erg blij zijn dat we lid zijn geworden van 'De Stadsomroeper' en dat we de volgende nummers bijna niet kunnen afwachten. Alle lof voor de gevarieerde inhoud telkens weer.

Met vriendelijke groeten Tiny Vet-Wignand en Trienke Zoon-de Vries

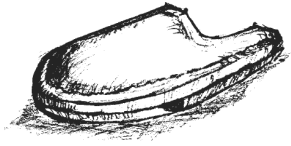
P. S.: Onze (zeker de mijne) Hollandse mannen lezen 'De Stadsomroeper' van A tot Z. Leuk hè? Het Fries vertalen we natuurlijk wel even."

Wij willen Jan W. Rekers Gretha Rijpkema-Effing, Tiny Vet-Wignand en Trienke Zoon-de Vries heel hartelijk bedanken voor hun reacties want wat zijn die schitterende oude foto's zonder de namen van mensen die een belangrijke bijdrage hebben geleverd aan het muzikale leven dat al ver voor de W.O. II in Sloten bestond.

Kees Ewoldt uit Hoogeveen reageert nog even op de foto van 'de mannen op 'e brêge', afgedrukt in "De Stadsomroeper" van december 2001. Z'n prachtige verhaal (met prachtige tekeningen) over de man met de hoed wil de reactie u beslist niet onthouden.

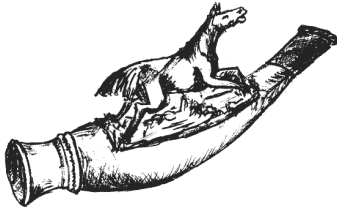
"Doe't myn pake, beppe en omke noch, yn 'e Dûbelstrjitte, yn 'e weinmakkerij wennen kamen der yn 'e wurkpleats altyd, mei reinich en kâld waar, in pear âlde mannen om faak hiele sterke en dus net hielendal neffens de wierheid barde ferhalen oan inoar troch te jaan.

As lyts jonkje harke ik hjir mei sân pear earen nei. Ien fan dy mannen wie de oerbuorman, Jelle Lycklema. Hy wenne dêr mei Piem (Riemke) syn frou. (Myn mem krige nei myn berte prom-en-bôle fan har).

Wêr't ik it oan te tankjen hie, wit ik net, mar op in kear moast ik mei him meikomme nei syn hûs. Hy hie wat moais foar my. Ik hie der wol earen nei om mei te gean en foaral om wat te krijen; tige nijsgjirrich wie 'k. Wat soe 't wêze?

Doe 't ik yn 'e keamer bedarre, pakte hy in doaske út 'e kast mei in hiele frjemde foarm. 'Wat soe der yn sitte?', frege ik my ôf. Lycklema die it doaske iepen en sei: 'Sjoch, dit is foar dy.'

Yn read flewiël lei in hiel moai, út bien snien sigarepypke. Ik fûn it prachtich.

Hjoed-de-dei wit ik noch net werom ik dat pypke mei in fjouwerjend hynder krigen ha, mar wol is it foar my in hiel moai oantinken oan in âld-Sleattermer.

Al sûnt 1960 bin ik al út Sleat wei, en bin dus in Fries om utens. Ik wenje, lykas Jan en Geartsje Haagsma en Aeltsje Schilstra, yn Hoogeveen.

Sawat in jier lyn trof ik, en dat fûn ik hiel frappant, in autoferkeaper mei op syn jaske in lyts buordsje mei de namme S.J. (Sieger Jelle) Lycklema (wie Lycklema).

*It koe hast net oars of it moast in neikommeling fan de âlde Lycklema wêze fan de foto op 'e brêge. It wie sa, want syn heit is Jelle, syn pake Sieger en syn oerpake **de** Jelle Lycklema út Sleat.*

Wat ik skreaun ha, kaam by my op, doe 't ik de foto seach fan de mannen op 'e brêge. By myn witten hat Henk Spoelstra gelyk en is nûmer twa, de man mei de hoed, Jelle Lycklema en net myn pake Pieter Ewoldt as ien fan de oare neamden."

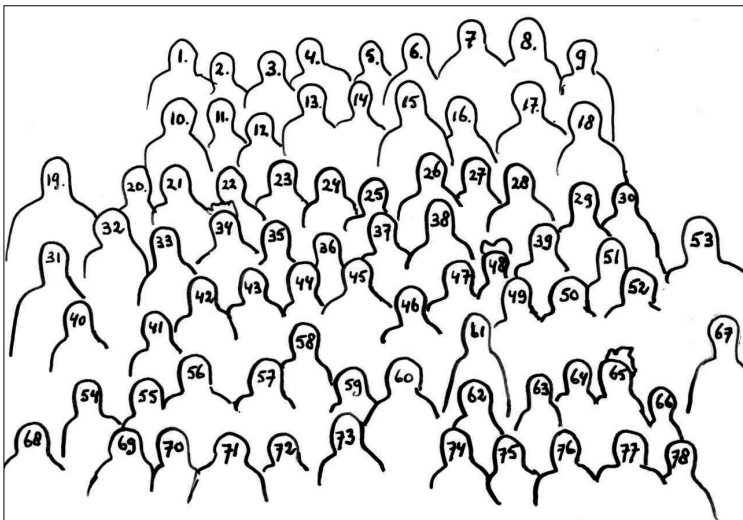
Wilt u nog reageren op reeds gepubliceerde foto's en/of verhalen dan zou dat de redactie van dit blad zeer welkom zijn.

G. St.

NIEUWE FOTO PAKE'S SLEATTEMER FERLINE

Onze redactie heeft nog wat electronisch opgeslagen foto's in haar archief. Dit is een oude lagere schoolfoto die al weer een tijdje geleden werd gekopieerd uit de fotoboeken van Theunis Haagsma uit Sloten. Het is toch een plaatje van naar schatting 60 jaar oud. Wilt u het eens proberen om achter de namen van de geportretteerden te komen? Een tijdrovende bezigheid, maar wellicht kunt u even terugduiken in de tijd van "Pake's Sleattemer Ferline" en komen oude personen met verrassende verhalen weer bij u boven. Veel succes!

Gaarne uw reactie aan onze redactie. Telefonisch kan dat bij **Gerben Stegenga (telef.: 0514-531432)**. Ook kunt u ons e-mailen (zie eerste pagina van dit blad) of gewoon schriftelijk uw bevindingen bij de redactie **Dubbelstraat 190, 8556 XG Sloten** melden.

U helpt "De Stadsomroeper" op die manier mede, om een stukje uit "Pake's Sleattemer ferline" op te lossen.

Geachte lezer help mee om met "De Stadsomroeper" de puzzels uit het verleden op te lossen. Bent u ook in het bezit van een foto uit "PAKE'S SLEATTEMER FERLINE", waarvan u graag wat meer zou willen weten? Schroom beslist niet deze naar de redactie van ons blad te sturen.

G. St.

GILD FRYSKE MOUNDERS ZOEKT MOLENAARS

Het Gild Fryske Mounders (afd. Friesland van het gilde van vrijwillige molenaars) zoekt molenaars. De opleiding staat open voor mannen en vrouwen vanaf ongeveer 16 jaar. De uiteindelijke lessen zelf kunnen dan, in overleg, gevolgd worden op één van de in totaal twaalf lesmolens, verspreid over de provincie. Natuurlijk kent u wel één van die stoere windmolens die ons land droog maakten en droog hielden, ons koren maalden, bomen

verzaagden tot verwerkbaar hout. Zeker als de wieken gestaag draaien maken deze werktuigen indruk. Veel molens verdwenen toen wind als energiebron vervangen werd door stoom- en elektromotoren. Toen ook de laatste beroepsmolenaars de deur achter zich dichttrokken hebben, gelukkig, in veel gevallen vrijwillig molenaars hun plaats ingenomen. Al bijna 30 jaar worden er in Friesland steeds weer nieuwe mensen opgeleid tot gediplomeerd molenaar, mannen en vrouwen, en ze blijven hard nodig. Molens moeten immers draaien; stilstand is achteruitgang! Daarom deze oproep, ook aan u! Kom eens kijken en praten. Het is een prachtige hobby. Info over opleiding en open lessen: 058 - 2151758).

Heel concreet bestaat er op dit moment grote behoefte aan nieuwe (zaag)molenaars voor de unieke molen De Zwaluw in Burdaard: een korenmolen met naast geplaatste zaagmolen, aangedreven door dezelfde wieken. Een prachtig einddoel voor uw opleiding? Maar ook op andere molens zijn (extra) molenhanden meer dan welkom.

COLLECTES

De SIMAVI-collecte heeft in maart in Sloten het bedrag van Euro 295,-- opgebracht. Alle collectanten en gevers hartelijk dank.

TEATERGROEP "SULT" SPILET KYP KWAIUT

"Teatergroep SULT" makket al sa'n seis jier foarstellings dy't foar in breed publyk tagonklik binne. Dizze foarstellings wurde makke en delset yn de direkte libbensomjouwing fan minsken. By it meitsjen fan dizze foarstellings op lokaasje, wurde

safolle mooglik minsken út de neiste omjouwing by de produksje belutsen.

Om't "Teatergroep SULT" net ien bepaalde groep oansprekke wol, is it needsakelik dat faktoaren as leechdrompelichheid, fermaak en djipgong harren yn ien en deselde foarstelling ferminge. Hjir wurdt by elke foarstelling hurd oan wurke.

Yn it jier 1996 spile "Teatergroep SULT" yn 'e "Teatertún" yn Riis mei sukses har earste foarstelling "Serenade" fan de Poalske skriuwer Slawomir Mrozek. Dizze hylaryske foarstelling waard troch de parse en publyk tige goed ûntfongen. De jierren dêrnei kamen mear foarstellings basearre op stikken fan skriuwers út de wrâldliteratuer. Dizze wiene hieltyd ûngelyk fan grutte, oanpak, besetting en lokaasje. No, seis jier letter, komt der in ferfolch op SULT's alderearste foarstelling. De nije foarstelling fan "Teatergroep SULT" hjit "Kyp Kwaiut" en is ek basearre op in stik fan Slawomir Mrozek.

Yn grutte halen sjocht it ferhaal fan "Kyp Kwaiut" der sa út:

It libbensgebiet fan de foks is yn de lêste jierren drastysk feroare. Der ferdwynt hieltyd mear natuer, hjirfoar yn 't plak komme grutte tallen hinnehokken. Troch it ferdwinen fan de natuer, nimt ek it tal foksen hurd ôf. De oarspronklike bewenners fan it gebiet (de foksen) moatte plak romje foar de nije populaasje. Om't de foksen protestearje en yn opstân komme, wurdt der op de foksen jage. Op 't lêst is it safier dat der noch mar ien foks oer is. It is him hieltyd slagge it libben dêrôf te rêden. Hy sjocht lykwols wol yn dat hy op in wisse dei oan it koartste ein lûke sil.

Op in lette jûn giet de foks nei it kampearterrein ta. It slagget him om in hoanne te pakken en mei te nimmen. In biskop, dy't him oan 'e râne fan it terrein tahâldt, sjocht de útfiering. De foks besiket de biskop te oertsjûgjen fan syn gelyk, mar úteinlik wurde de oare kampingasten dochs alarmearre. Se efterfolge de foks om foargoed mei him ôf te rekkenjen. Lykwols, dit blykt op it terrein fan de foks net hielendal ûngefaarlik te wêzen.

Foarstellings:

Op it Oerol Skylge: 15 juny (première) oant en mei 22 juny. Mei-inoar 13 foarstellings, yn it wykein 1, troch de wike 2 foarstellings de jûn.

Kaarten foar Skylge:

Op it sintraal ferkeapplak yn Midslân.

Yn Gaasterlân-Sleat:

de Rysterbosk: 15, 16, 17, 19, 20, 22, 23 en 24 augustus.

**Reservearje foar
de Súdwesthoeke:**

*9 augustus fan 17.00 oant 22.00 oere
10 augustus fan 10.00 oant 17.00 oere.*

Telefoan: 0900-2025306

Freonen fan SULT krije in reservearringskaart tastjoerd om by foarrang kaarten te reservearjen.

SLOTEN EN DE TWEDE KAMERVERKIEZINGEN

Op woensdag 16 mei jl. waren er ook in onze gemeente Gaasterlân-Sleat verkiezingen voor de Tweede Kamer.

Grote winnaar t.o.v. de verkiezingen van 1998 was de Lijst Pim Fortuyn, die in het stedeke Sloten maar liefst 15,3% van de stemmen wist te bemachtigen. Het CDA kwam ook flink uit de hoek en had 5,1% stemmenwinst. De grote verliezer was de PvdA dat maar liefst 9,1% moest inleveren. Ook verlies was er voor de VVD (3,8%), D'66 (3,3%) en Groen Links (3,6%) t.o.v. vier jaar geleden.

Ook in Sloten was de motivatie om te stemmen uitstekend, gezien een opkomstpercentage van 88,7% tegen 81,0% vier jaar geleden.

Onderstaand overzicht geeft precies weer hoe het stemgedrag van de Slotenaren hier ter plaatse was.

Partij:	Uitslag 1994	Uitslag 1998	Uitslag 2002
CDA	171 38,9%	147 32,8%	200 37,9%
PvdA	81 18,4%	89 19,9%	57 10,8%
VVD	75 17,1%	96 21,4%	93 17,6%
RPF	33 7,5%	13 2,9%	0 0,0%
ChristenUnie	0 0,0%	0 0,0%	18 3,4%
D'66	38 8,6%	36 8,0%	25 4,7%
Groen Links	5 1,1%	32 7,2%	19 3,6%
GPV	10 2,3%	17 3,8%	0 0,0%
SGP	0 0,0%	0 0,0%	2 0,4%
Lijst Pim Fortuyn	0 0,0%	0 0,0%	81 15,3%
Leefbaar Nederland	0 0,0%	0 0,0%	10 1,9%
CD	6 1,4%	0 0,0%	0 0,0%
Unie 55+	4 0,9%	2 0,5%	0 0,0%
AOV	9 2,0%	0 0,0%	0 0,0%
Soc. Partij	0 0,0%	10 2,2%	21 4,0%
NMP	0 0,0%	5 1,1%	0 0,0%
Overige	7 1,6%	1 0,2%	1 0,2%
Ongeldig/Blanco	1 0,2%	0 0,0%	1 0,2%
Uitgebrachte stemmen	440 100,0%	448 100,0%	528 100,0%
Opgeroepen	506	553	595
Opkomstpercentage	87,0%	81,0%	88,7%

HET ONDERWIJS IN SLOTEN IN VER VERVLOGEN TIJDEN

Van dhr. W.B. Hofman uit Zwolle kregen we onderstaand artikel en bijgaand fotomateriaal toegestuurd. Onze excuses voor de matige kwaliteit van de foto's. Misschien zijn er nog lezers die originele exemplaren in hun bezit hebben. De redactie houdt zich hiervoor aanbevolen!

**Doe't Pake
noch feint wie**

Openbare lagere school Sloten

Bovenste rij v.l.n.r.: Sijke Luntjes, Christian Bakker, Hubbe de Groot, Jan de Jong, Froukje de Jong, Tjetje Koopmans.

2e rij: Roelof Hilbrands, Theunis Leentjes, Gosse Visser, Gooike Coldewijer, Anna Hof-

man, Eke Postma, Joukje de Vries, Tuckje Hofman, Jan Hofman, meester Bonekamp, Rudolf Visser.

3e rij: Johanna Hofman, Mellius Bachma, Hilbrands, Albertje Bakker, Renske Jellesma, Klaske Koopmans, Yne de Groot, Jeltje Koopmans, Janke Koopmans.

4e rij: Koopmans, Klaske S. Koopmans, Minke Galema, Wiets de Groot, Betje Coldemeyer, Felke de Boer, Arjen Rijkema.

Liggend: Andries Homma, Pieter Groenhof.

1

1

2 3

In dit artikel een drietal foto's uit lang vervlogen tijden. Van al de geportretteerde mensen zijn nog weinig in leven.

De meester op foto nr. 1 heb ik gekend. De daarop door mij aangetekende nummers zijn nr. 1 mijn nog in leven zijnde tante Anna, 95 jaar, wonende te Lemmer in 'Suderigge'; nr. 2 mijn nicht Foekje Hofman (overleden in 1944) en nr. 3 mijn oom Jan Hofman (overleden in 1973). Meester Bonekamp heb ik niet gekend. Volgens mij is deze foto tussen 1910 en 1915 genomen vóór onze vroegere openbare lagere school, die tegenover smederij Zuiderhof (later Reekers) stond.

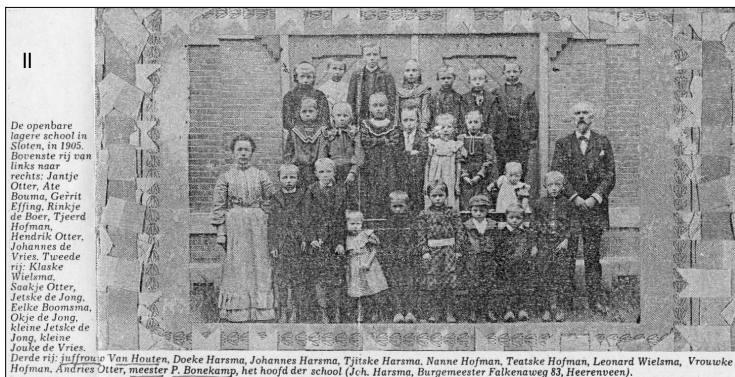

Foto II is nog van nog oudere datum. Ik denk van vóór 1910. Ook toen was juf Van Houten (wonende in het huis op 'de hoek', waar 'De Waagh' achter gevestigd was en in latere jaren de snackbar van Iebe en Trijntje van Dijk) al aan het onderwijs verbonden. Zelfs mijn vader, ooms en tante hebben bij juf Van Houten in de klas gezeten. Als je straf had verdiend, kreeg je met het topeinde van een hengelstok een paar tikken op je uitgestrekte hand/vingers.

Foto III is, naar ik meen, genomen, volgens mededeling van mijn moeder (geboren in 1893), tegen de 'berg', links naast de Sneker/Woudsender poort. De meesten heb ik in mijn jeugd (1925 - 1940) gekend als ouders van de schoolmaten en inwoners van toen.

Juf Van Houten en meester Bonekamp hebben gedurende vele jaren het openbaar onderwijs in Sloten geleid. Daarna kwamen meester Van

Leeuwen en juf Woudstra. In 1932 kregen we meester Kuperus als hoofd der school. Toen was ik 11 of 12 jaar oud. Alle R.K.-kinderen uit Sloten e.o. gingen ook bij ons op school. We kregen prima onderwijs tot en met de achtste klas, voordat we naar de MULO in Balk gingen.

Ook heb ik in 1925/1926 de bewaarschool nog bezocht, die door juf Grietje Gijsen, dochter van Bernardus Gijsen (woonde tegenover café Bijvoets) en zuster van Hilbrand Gijsen, werd geleid. Zij was een lieve vrouw, die echt van kinderen hield. Zij leerde ons fröbelen, zingen enz.

Jammer dat ze later ernstig ziek werd. In m'n gedachten hoor ik haar nog praten. Was ik portretschilder geweest dan zou ik haar zo kunnen schilderen met haar mooie kleren aan en dat mooie gezicht.

Zij leerde ons een liedje, dat ik nooit ben vergeten; waarschijnlijk ook omdat er langs het Diep vele lindebomen staan. Dat liedje was als volgt:

In de linde voor ons huisje,
Staat een aardig vogelkijn.
't Zingt vanmorgen zonder zorgen;

't zingt van vreugd' en zonneshijn.
't Zingt vanmorgen zonder zorgen;
't zingt van vreugd' en zonneshijn.

**Meester Kuperus
anno 1939**

AFSCHEIDSLIED

ter eere van den WelEd. Heer J. Leeuwen,
van 1 November 1917 tot 1 Maart 1932,
hoofd der O.L. School te Sloten (Fr.)

Wijze: „In naam van Oranje”

't Is jammer dat Gij nu ons stadje verlaat,
Dit wordt door ons allen betreurd.
Het kindergetal wordt U zeker te klein,
Dit had anders wis niet gebeurd.
Wij hopen dat God U nog jarenlang spaart,
En behouden Gij blijft voor Uw huislijken haard
Dit wenschen wij allen U toe. (bis)

Gij hebt 14 jaren Uw krachten gewijd.
Met liefde tot heil van de jeugd.
Uw afscheid dat valt ons daarom dubbel zwaar,
En stemt ons geheel niet tot vreugd.
Wij denken nog lang aan dien heerlijken tijd.
Dat Gij hier gewerkt hebt met zorg en beleid.
Neen wij vergeten U nooit! (bis)

Wij achten U steeds om Uw kalme natuur,
Van U een zoo kostbare deugd.
De vrede op school werd ook nimmer verstoord,
Waf ons dan ook allen verheugt.
Dit feest vieren wij dan alleen U ter eer,
En zien U nog gaarne in Sloten eens weer.
En roepen tot weerziens U toe. (bis)

D. F. B.

Later heb ik dat liedje ook aan mijn kinderen en kleinkinderen geleerd.

De bewaarschool werd in de jaren rondom 1925 gehouden in het gebouw wat nu st.c.c. 'De Poarte' wordt genoemd.

Ook de Avondtekenschool / technische cursussen / (wiskunde enz. - leraar hiervan meneer Prakken van de school te Tjerkgaast) onder directie van meneer P. Bonnet werd in de 'bewaarschool' gehouden. Die school werd 's avonds en zaterdagmiddags gehouden. Deze school heb ik twee jaar bezocht en er veel tekenkennis opgedaan. Leraren techniek

waren meneer Hoekstra (autobusondernemer te Koudum) en meneer Veenstra (autobusondernemer te Heeg). Meneer Prakken gaf zaterdagmiddags les in wiskunde. Veel jongeren uit Sloten, Tjerkgaast, Wijckel, Sondel, Balk, Oude- en Nijemirdum, Woudsend en Bakhuizen etc. hebben op die Avondschool veel kennis vergaard.

DAIHATSU NAAR DE BOER BALK

BALK - De Daihatsu-activiteiten van Auto van der Goot vof uit Sloten zijn met ingang van 1 mei 2002 naar de Pypsterstikke 1 in Balk gegaan, om daar de krachten te bundelen met de merken Toyota en Skoda. De naam van het bedrijf in Balk wordt Auto De Boer Balk.

De directie van het bedrijf wordt gevoerd door Henk de Boer, aangezien Wieger de Vries te kennen heeft gegeven toe te zijn aan een andere uitdaging. Verder verandert er weinig: de technische kennis blijft gewaarborgd, aangezien alle personeelsleden meeverhuizen.

De verandering betekent een nog ruimere keuze aan nieuwe en gebruikte personen- en bedrijfsauto's.

Het tankstation en de shop op de Spanjaardsdijk in Sloten wordt, tot er een nieuwe ondernemer komt, bemand door medewerkers van Auto De Boer Balk, op de gebruikelijke openingstijden.

Sneeker Nieuwsblad 2 mei 2002

Beste mensen,

Tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis te Utrecht en Sneek, dachten de verpleegsters en broeders daar, vanwege de vele post die ik ontving, dat ik een heuse fanclub had. Maar vooral voor de ziekenhuisopname en ook weer bij m'n thuiskomst en de weken daarna was al uw medeleven, in welke vorm dan ook, hartverwarmend.

Lieve mensen, allemaal hartelijk bedankt voor al uw reacties.

Met vriendelijke groet: Jannie Meijer – Bastian.
En natuurlijk ook namens Cor, de kinderen en kleinkinderen.

Menno van Coehoornstraat 32, 8556 AR Sloten.

Vakantieperikelen

*Twee losbandige weken
aan de Costa del Sol.
Overdag zee- en zonlicht;
's avonds driest aan de rol.*

*Moeder hoor je nog zeggen:
"Wees voorzichtig m'n kind."
Maar je slaat wijn naar binnen
en haar raad in de wind.*

*Weer terug van vakantie
denk je weldra met spijt
aan dat nachtfeest met Amor
want je bent over tijd*

*Uiteraard dekt je polis
reis, bagage en geld;
Van een climax na 't slempen
staat er niets in vermeld.*

Jan Folmer

DORKAS MARKT

Grytsje Schotanus maakt Klaske Haga op voor het goede doel.

Graag willen we hierbij nogmaals alle mensen die hebben: gemaakt, geholpen en gekocht heel hartelijk bedanken.

Door nog een paar bijzondere schenkingen is het bedrag opgelopen tot Euro 917,00. Ook de 1000 luiers hingen en hangen door heel Sloten en Wijckel.

Iedereen ontzettend bedankt.

Grytsje en Aly.

Foto: G. Stegenga

Er was genoeg belangstelling in de voormalige Gereformeerde Kerk om de Dorkaskas voldoende te spekken.

Foto: G. Stegenga

Van voor naar achteren: Jan Anne Bajema, David Leffertstra en Bernard Schotanus. Hier zijn ze aan het vissen in het Diep, vlakbij de Woudsender Poort. In enkele jaren toch flink veranderd....

Foto: G. Stegenga

TRUDI EN DURK REITSMA NEMEN AFSCHIED VAN FIETSCONTROLEPOST SLOTEN

Pinkstermaandag 2002 is het zover. Na 23 jaar nemen wij afscheid van de controlepost Sloten van de Friese Elfsteden Rijkswieltocht. Wij hebben met veel plezier, onder bijna alle denkbare omstandigheden dranghekken

geplaatst, toiletwagens aangesloten, linten gespannen en stempeltjes op de deelnemerskaarten gezet. Wij zeggen voor de ondervonden medewerking: "Hartelijk dank." Een speciaal woord van dank is naar onze mening op z'n plaats voor de directie van de fabriek en voor de glasblazer. Zonder de medewerking van de fabrieksdirectie en post Sloten niet kunnen uitgroeien tot de Meest perfecte controlepost met alles erop en eraan. Een speciaal bedankje voor Henk de Weerd mag hier zeker niet ontbreken. Hij was sinds 1986 de man met twee rechterhanden. Beppe en pake Reitsma treden terug en hun kinderen uit Groningen en Maarheeze onderkennen de bezwaren van het

iets verder weg wonen.

Gelukkig is de Sleattemer Jelte van der Meer bereid, de fakkel van ons over te nemen. Daardoor komt er een eind aan de infiltratie door lieden van elders. Voor de rechtgeaarde Sleattemers moet dat toch wel een goed gevoel geven.

Wij wensen Jelte met zijn toekomstige hulpen veel succes en hopen dat hij met evenveel genoegen de klus klaart als de thans vertrekkenden

Trudi en Durk Reitsma

En jûn ite we potstro....

Ruim 40 jaar v.v. Sleat

VOETBALVERENIGING “SLEAT” VIERT FEEST

Voetbalvereniging “Sleat” viert zaterdag 24 augustus a.s. een groot feest met een reünie vanwege haar 40-jarig bestaan op 7 augustus vorig jaar en de opening van de gloednieuwe kantine, gebouwd door een groot aantal vrijwilligers.

Tevens verschijnt er bij die gelegenheid een boek waarin de geschiedenis van de roemruchte vereniging wordt beschreven.

Belangstellenden voor de reünie kunnen zich nog opgeven bij:

Cor van Dijk, De Trochreed 12, 8522 MH Tjerkgaast (tel. 0514-531656).

Zij die graag het boekwerk **“En jûn ite we potstro.... Ruim 40 jaar v.v.**

Sleat.” in hun bezit willen krijgen, kunnen hiervoor terecht bij het winkeltje **“De Dream”** van **Jelle en Tiny Folkertsma**. Sleattemers om

utens, die dit boek eveneens niet willen missen, kunnen dit bestellen door overmaking van **Euro 8,00** op bankrekening **3052.05.773 t.n.v.**

“Jubileumboek v.v. Sleat” te Sloten. **Gaarne uw naam en adres vermelden**, dan krijgt u het in augustus thuisgestuurd.

Reünie-elftal v.v. Sleat in 1973.

'Situatie moet blijven zoals ze is' 'Sleattemers' hebben twijfels over verkeersproblemen stad

SLOTEN - De verkeerssituatie in de oude binnenstad van Sloten moet blijven zoals ze is, maar dat kan alleen als de inwoners van de stad zich beter aan de nu geldende regels van het ontheffingsstelsel houden. Zo luidde althans de mening van een meerderheid van de Slotenaren die gisteravond aanwezig waren op een door de gemeentelijke verkeerscommissie georganiseerde inspraakavond. Daarop werden veel zaken naar voren gebracht, maar kon vooral uit de monden van de 'Sleattemers' zelf worden opgetekend dat het allemaal wel wat meevalt met de door de gemeente geschetste problemen.

De commissie had de inspraakavond belegd naar aanleiding van klachten uit de plaatselijke bevolking. Het college van burgemeester en wethouders had daaruit, na het plaatse poolshoogte te hebben genomen, een aantal conclusies getrokken. Zo werd geconstateerd dat de verkeersveiligheid in de oude stadskern onder druk staat door het toenemende autoverkeer, een gevolg van het feit dat er wat al te uitbundig gebruik wordt gemaakt van ontheffingen.

Verder geschiedt parkeren op daartoe vaak niet geëigende plaatsen, is het toezicht op de naleving van de geldende verkeersregels een niet gemakkelijke zaak en zijn de onderhoudskosten aan de bestrating als gevolg van het vaak te zware bevoorradingsverkeer te hoog. Al met al is het in 1978 genomen raadsbesluit van een autorij Sloten uitgesplitst op een manier die in de praktijk niet functioneert, zo vatte burgemeester Wiebe Pitlo, die gisteravond als voorzitter optrad, de situatie samen.

'Voor de vorm'

Hoewel Pitlo in zijn inleiding had aangegeven dat de avond bedoeld was om van de bevolking te vernemen in welke richting het gemeentebestuur naar oplossingen moest zoeken, bleken verschillende aanwezigen niet van de goede bedoelingen van het college overtuigd. Burgemeester en wethouders hadden natuurlijk al lang een besluit genomen, maar moesten 'voor de vorm' nog eventjes een inspraakavond uitschrijven, zo was de teneur van de opmerkingen die Pitlo en de zijnen aanvankelijk moesten aanhoren.

Het verweer van de burgemeester dat de gemeentelijke afvaardiging 'met volledig open vizier' naar het stedeke was afgereisd, kon die twijfel maar voor een

deel wegnemen. Want was het niet zo dat de burgemeester opmerkte dat het college van mening is dat Sloten 'het verdient om autovrij te zijn' en dat 'de zorg voor het beschermde stadsgezicht zich moeilijk met een ruim verkeersbeleid laat verenigen'?

Ook in andere opmerkingen klonk het bij de 'Sleattemers' heersende gevoel van onvrede door dat zij door het gemeentebestuur in 'de hoofdplaats Balk' toch niet serieus worden genomen. De verkeerssituatie was begin vorig jaar in een speciale bijeenkomst van Plaatselijk Belang notabene al breedvoerig aan de orde geweest, zo uitte een aanwezige zijn verbazing over de inspraakbijeenkomst van gisteravond.

Om de stad leefbaar te houden, moest de situatie maar blijven zoals ze was, zo luidde toen de uitslag van de discussie, hetgeen per brief werd medegedeeld aan het college. Vanuit Balk werd echter nimmer een antwoord ontvangen. „Hoe is eins de communicatie met dit gemeentebestuur?“, wilde een ander dan ook weten.

Fouten

Pitlo erkende dat er door het college fouten waren gemaakt. Zo had zij korte tijd na ontvangst van de brief aan het bestuur van Plaatselijk Belang een pankaar voorstel gepresenteerd. „Wij hadden echter niet het bestuur van Plaatselijk Belang, maar alle inwoners van Sloten naar hun mening moeten vragen. Gewoon omdat wij er geen behoefte aan hebben om besluiten te nemen waarmee de bevolking van Sloten niet akkoord kan gaan. Vandaar deze inspraakavond, al is het met een jaar vertraging“, aldus Pitlo, die verder nog opmerkte dat een inspraakbijeenkomst pas rechtskracht heeft wanneer zij door het gemeentebestuur is bevestigd.

Uit de discussie die vervolgens ontstond werden vele argumenten aangevoerd om de zaak maar bij het oude te laten. De paar middenstanders en horeca-ondernemers die Sloten nog heeft, komen in de problemen wanneer bevoorradingsverkeer niet meer wordt toegelaten, bewoners van de oude stadskern moeten met hun auto bij hun woning kunnen komen en ook het weren van bussen met bejaarde toeristen heeft als resultaat dat de stad over tien jaar hartstikke dood is, zo viel er te beluisteren.

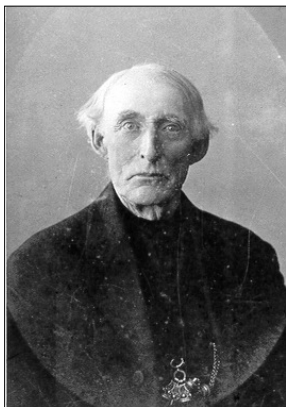
Elfstedentocht

„Ik heb u eens gevraagd wat er bepalend is voor het doorgaan van de Elfstedentocht“, zo begon horeca-ondernemer Theo Goinga in de richting van Pitlo. „U zei toen: 'De dikte van het ijs en de sterkte van de politie'. Naar mijn idee hebben wij nu weer te maken met de sterkte van de politie“, aldus Goinga, die daarmee gezegd wilde hebben dat er best eens wat vaker gecontroleerd kon worden. Elke bevoegde automobilist is nu immers herkenbaar aan de sticker op de voorruit.

De burgemeester stelde echter dat de politie er niet is om te controleren en dat bovendien de bij het ontheffingssysteem horende stickers nogal wat administratieve rompslomp met zich mee brengen. De verkeerscommissie zag meer heil in een andere en duidelijkere bewegwijzering, zodat automobilisten direct in de gaten hebben dat zij de stad niet in mogen. Daarbij werd gedacht aan zoneborden, die bovendien, als bijkomend voordeel, het huidige woud van verkeersborden in de stad overbodig maken.

De leefbaarheid rimpelt erof, zo is op 'e lëste gearkornste fan Pleatslik Belang sein. En dat wylst elkenien de stêd mar yn- en útleane koe. Miskien dat de leefberheid bettere wurdt as dit met near it gefal is“, probeerde weer een ander een lans te breken voor een bijna geheel autovrij Sloten. Of het zover zal komen, lijkt niet erg waarschijnlijk, hoewel overigens elk idee dat gisteravond naar voren werd gebracht op tegenstand mocht rekenen. Zelfs de vanuit de zaal gedane suggestie om bij de twee inwoners van de stad borden te plaatsen met de tekst 'Bite' van Sloten PKW Frei kon geen genade vinden. ...

HEIT LIEUWE EN SOAN JABIK DE LANGE

Lieuwe de Lange

Al wer sa'n tsien jier ferlyn hie "De Stadsomroeper" in petear mei Age de Jong, wenjend oan de Lindengracht. Prachtige ferhalen fertelde De Jong oer Lieuwe en soan Jabik de Lange. Guon fan dizze ferhalen steane beskreaun yn it boek "Hûndert pûn klûntsjes en in karrefol lytsjild" fan Ype Poortinga. Nei in lytse ynlieding (mei tank oan Margareth Leentjes-De Lange) wolle wy jimme dizze ferhalen perfoarst noch in kear lêze litte. Dizze bysûndere Sleattemers fertsjinje it om mei harren rike fantastyske ferhalen nochris foar it ljocht te kommen.

Lieuwe de Lange, berne 6-10-1848 te Aldemardum, (werkman)

Attje Jacobs v.d. Hoff, berne 21-9-1857 te Nijemardum

Troud op 7-2-1884

Bern:

Jacob 28-04-1886

Rein 03-09-1888

Grietje 21-10-1890

Berend 30-09-1890 ????

(stoarn 15-01-1891)

Harmke 08-09-1892

Jantje 02-11-1894

Harmen 03-02-1898

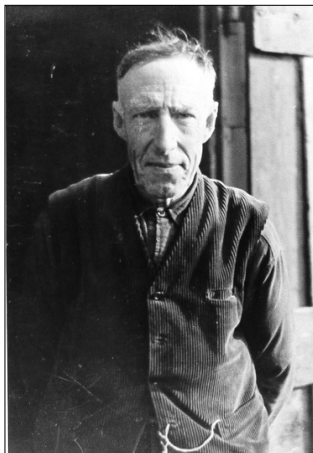
Attje Jacobs v.d. Hoff

Lieuwe de Lange, 35 jaren, boerenbedrijf, geboren te Oudemirdum, wonende te Sloten, zoon van Rein Harmens de Lange, landbouwer en Harmke Lieuwes v.d. Hoff, echtelieden, wonende te Sloten en Attje v.d. Hoff, 26 jaren, dienstmeid, geboren te Nijemirdum, wonende te Sloten, dochter van Jacob Gerrits v.d. Hoff, werkman en Grietje Aukes de Vries, echtelieden, wonende te Nijemirdum.

Heit Lieuwe en soan Jabik de Lange.

Rûnom spylje de ligersferhalen yn 'e eigen wrâld fan 'e echte ferteller en altyd is er sels de held. Sa binne de sterke stikken fan Lieuwe wiere Sleattemer ferhalen en dy fan syn soan Jabik Amerikaanske 'tall tales'. Hoe kin dat lêste? Wy litte no fierder as ferteller Age de Jong oan it wurd:

Yndertiid hienen wy hjir te Sleat Lieuwe de Lange wenjen. It wie eigentlik in bytsje in famyljestik by ús. Hy arbeide by alle De Jongen, fan 'e iene gong er nei de oare, altiten los. In hiel ûnopfallend mantsje - skraal, meager, hast op it begrutlike ôf. In swartsiden petsje op, blaukytsje oan mei wite knopen. Hy fertelde sa ernstich en sa kâld en it wie krekt, oft it allegearre fansels spriek. Hy die syn ferhalen faak, en se wienen alle kearen krekt en allyk. Hy wykke noait ôf fan 'e trant dêr't er se ienkear yn ferteld hie. It wie krekt, as wie er sels folslein ûngefoelich foar wat er sei, mar wa't skerp taseach dy merkbiet, dat syn ljochte, grize eachjes laken.

Jabik de Lange

Dizze Lieuwe hie in soan Jabik. Dy fertelde ek sterke stikken, mar fierder wie it suver it tsjinstelde fan de heit. Sa'n hean mantsje as

Dizze “postcard” is fanút Amearika skreaun troch Rein de Lange, in broer fan Jabik. Se binne destiids tegearre nei Amearika gien.

is 't mooglik, dat sa'n siel him der dêr trochsloech. Hy wie der kommen troch tadwaan fan in neef, dy't him dêr wol wat te plak holpen hawwe sil. Mar oan syn ferhalen te hearren hat it syn gloarjetiid west. Flak foar dyselde oarloch wie er werom en sûnt dy tiid fertelde er mei glêzige eagen wat er dêr yn Amearika belibbe hie. In jier of fjouwer lyn is er ferstoam. As jonge hie ik wol fan dy stoertske boekjes lêzen mei cowboystikken. Ik fielde de fantasy yn Jabik syn ferhalen en dan kamen my dy boekjes yn 't sin. Ik frege him: 'Ha jo Wilde Bill dêr wol ris troffen, Jabik, en Buffalo Bill?' 'Ei jonge ja', sei er, 'dat wienen myn grutste maten. Der ha 'k it hynsteriden ek fan leard'. Hy koe fansels net ienris

Lieuwe wie, sa ûnbidich wie Jabik. Suver in wanskik, in bytsje krommich. In oerlikke man, en dan sa stroffelijk en knoffelijk en ûnredsum. Hy koe it hjir net bêst fine, fakentiids gjin wurk, en sa is er,

noch foar de earste wrâldoarloch, nei Amearika rekke. Men soe sizze, hoe

Houden wij de gedachtenis levendig aan

JACOB L. DE LANGE,

weduwnaar van Albertha Groenendal.

Hij werd op 28 april 1886 te Sloten (Fr.) geboren. In heel zijn leven heeft hij geen ziekten of kwalen gehad; de ouderdom bracht ze voor hem mee. Gesterkt door het Sacrament der Zieken ging hij vanuit het ziekenhuis te Sneek de eeuwige Heerlijkheid van zijn Schepper binnen. Het was 23 maart 1968. Na een dankzegging in de kerk van Sloten voor zijn goed en welbestede leven, hebben wij zijn lichaam te ruste gelegd bij dat van zijn vrouw op het kerkhof in St. Nicolaasga.

Jacob heeft de 82 jaren van zijn leven goed besteed. Hij kende zijn plicht, was zorgzaam en had de zijnen zeer lief. Dit alles werd gedragen door zijn vroomheid en groot Godsvertrouwen. Hij was een man van gebed.

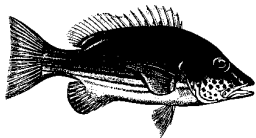
Zijn werkzaam leven, zijn plichtsbef en zijn Godsdienstzin mogen ons tot voorbeeld zijn.

op in hynder komme, mei sa'n lichem, lit stean fan der op sitten bliuwe.

HÚDERTTRIJEËNFYFTICH PÛN

Ik wie in kear mei Lieuwe yn in stik lân, dat lei tsjin 'e Brandemar oan. Op in stuit begûn er: 'It is no op 'e kop ôf sânentritich jier lyn, doe ha 'k hjir ek ris stien te haaen mei dyn omke Martyn. Doe sei ik tsjin Martyn: Ik soe suver wol nocht hawwe om ris in middei te fiskjen, hjir op 'e mar, want der sitte fan dy moaie wierpôlen. Doe sei Martyn: As wy nije wike it hea thús hawwe, dan moatte jo mar in middei frij ha. Dy wurdt trochbetelle, en dan moatte jo fiskje.

In wike letter, prachtich moai waar. Ik hie wat wjirmkesocht, en it angeltsje yn 't boatsje bin 'k hjirhinne fearn. Dêr by dy wierpôle ha 'k de rimen yn 'e boaiem stutsen en it boat fêstsetten. Ik naam in prûmke, it wie moai waar, en doe bin 'k sitten gien te fiskjen. Martyn hie tsjin my sein: Jo moatte om healwei fiven thús wêze, want dan moatte wy melke. It siet dêr moai, mar noait gjin byt, noait ien kear. Ik seach ris op it haloazje en doe tocht ik, ik moat ek hast fuort. En mei dat ik dat tocht, skuorde myn angel en ik sloech him fêst. En doe ik oan 't lûken. Ik koe him eins net huffe, sa'n dikken ien wie 't. Ik koe him net omheech krije. Ik skuorde en ik skuorde en dêr hat men dan sa jins omtinken by en it oare slacht men gjin acht, en doe ynienen, ik seach efterom, en doe tocht ik, wêr bin ik hjir?

De rimen wienen losskuord en dêr gong ik. Ik hie it sop foar de boech stean en dêr gong ik mei it boat. En ik dy angel fêsthâlde, mar de knaap dy 'k der oan hie dy koe it paad. Dat wie rjochtút-rjochtoan op nei de Hjerringsleat, en it gong al mar

hurder. Doe skean de Brekken oer nei de Follegeasleat ta. Under de trambrêge troch, doe ûnder de strjitweibrêge troch, en dêr kaam de Tsjûkemar yn 't sicht. Ik tink, ja, mar dit komt net goei - wêr kom ik telâne? Mar op in stuit kaam it boatsje moai ticht oan 'e wâl en doe bin 'k der út sprongen. En dêr gong de boel hinne, de angel lei noch yn 't boat - dy hat fêstsitten. Ik haw him noch even neisjoen en doe bin 'k rinnendewei thûskomd. Omke Martyn wie lil, dat ik sa let wie, mar doe ha 'k útlein, dat ik der ek neat oan dwaan koe.

De oare moarns binne wy tegearre nei Follegea ta gien en doe by de Tsjûkemar lâns. Op 't lêst seagen wy it boat lizzen. De angel lei der yn

en de fisk siet noch oan 'e hoek. Tegearre ha wy it beest derút lutsen. Dat wie in snoek! Hûnderttrijeënfiftich pûn! 'En doe, Lieuwe? ' 'Wy wienen mei in gewoane bolderwein, mar dêr koe er lang net op, want dan sleepte de kop foare op 'e grûn en de sturt efter op 'e grûn. Dat doe ha wy in jiffer by de timmerman yn Follegea kocht en dy der tusken om de wein langer te meitsjen. Sa binne wy nei Sleat riden en doe haw ik him by Jabik Stoker, de slachter, brocht. Dy hat him slachte en ophongen. En doe dy twa pûn, in oaren in pûn, in treden trije pûn en sa ha wy him útsutele'.

YN 'T SNITSER SIKEHÛS

Lieuwe hat in kear by my west op in middei yn febrewaris. Doe wie er twaentachtich jier âld. 'Ik woe even deisizze', sei er, 'want ik gean moarn nei 't sikehûs'. Ik stie te greppeljen. Ik sei: 'Dan gean wy nei de pleats ta om in kopke tee'. Hy fertelde, hy hie wat mei syn iene ear. No, doe is er nei 't sikehûs brocht en in dei of tsien, tolve letter kaam er werom en doe wie er dan holpen. 'Hoe is 't no?' 'Och, wol goei, ju; allinnich in bytsje lytser wurden'. It ear wie net folle mear fan oer. No, doe in ferhaal. 'Ja', hy sei, 'ik moast dalik op bêd, doe 'k dêr kaam. En de oare moarns kaam der in suster by my, mei sa'n weintsje op fjouwer fjiltsjes, en dêr moast ik op. Ik sei: Der mankeart my neat, ik kin wol rinne. Mar dat mocht net. Wy rieden troch in stik of wat gongen en doe kamen wy yn in gong, dêr brânde in rea ljochtsje en doe liet dy suster my dêr stean op dat weintsje. Se kaam daliks wer, sei se. Mar dat duorre en dat duorre - ik hie der al in healoare stien, doe kaam de suster en dy frege, oft ik ek kâld waard. Ik sei: Waarm is 't hjir net! En doe krige ik in tekken oer my hinne.

In skoft letter brânde der in grien lampke en doe helle se my op en de operaasjeseal yn. No, ik seach daliks wol, dat it net doogde. Dokter (Lieuwe neamde de namme fan 'e sjirurch), dokter dy siet ûnder it bloed en der lei in hakmes, dat siet ek ûnder it bloed. En de seageboel, en de tafel dêr't ik op moast, it wie allegear bloed en slimen. Dat dat fagen se mar gau wat ôf. En ik derop.

No, en doe ha se my weimoffele en se hawwe my dan holpen, en de middeis lei ik wer op myn bêd. En dyselde suster siet nêst myn bêd, doe't ik bykaam. Se sei: Wat tochten jo fan 'e moarn? Ik sei: Ik tocht, suster, dat der wat net yn oarder wie. Sy sei: Dat hienen jo goed sjoen, en ik sil jo ek wol fertelle, hoe't dat ynmekoar siet. Fôar jo wie in pasjint,

dêr wie dokter in stikhinne mei klear en doe seach er noch wat, dat er tocht, no, ik haw him no dochs iepen, dat sil 'k ek noch even dwaan. Sjoch, dy man waard opereard oan 'e lever en doe't dokter dêroer gear wie, ûntdiek er, dat de mage der ek net sa moai útseach. Hy sei tsjin 'e suster: Ik haw him no dochs iepen en no sille wy dy mage ek noch even neisjen. En doe sei er tsjin 'e suster: Jo moatte de mage mar meinimme nei de keuken en spiel him ris flink út!

Dat die dy suster en wilens operearre dokter troch mei de lever. Dêr wie er noch mei dwaande, doe kaam de suster werom mei de mage en se frege: Is er sa goed, dokter? Ja, sei dokter, hy is wol moai skjin, mar hy

is te wiet, hy kin der sa net yn. Dat jo moatte him mar even droegje. Doe is dy suster nei de tún ta gien, dêr hienen se in line en doe hat se dy mage oan twa knipers hongen. In skoftke letter wie dokter sawat klear en doe sei er: Folgjende pasjint mar klearmeitsje - dy kin komme! Dat wie ik dan. Doe waard ik ophelle en wilens stjoerde dokter dy oare suster fuort om de

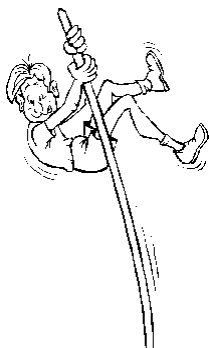
mage op te heljen. En ja - de knipers wienen der noch wol, mar de mage wie fuort. Dy hie in hûn meinomd. No, doe siet it spul fêst, want dy man koe net ticht sûnder mage. Dat de dokter belle gau slachter Marra op: Ha jo ek in baarch lizzen? Ja dokter. No, daliks deameitsje en de mage hjir bringe, want ik moat in mage hawwe! Sjoch, in bargemage en in minskemage dat is itselde. Dêrom moast ik salang wachtsje en doe ha se dy mage yn 'e man setten'.

Ik sei tsjin Lieuwe: 'Potferdikke, wat binne se al wat mans, net! En ha jo dy man letter noch wol ris troffen, Lieuwe?' 'Jawol, hy lei nêst my'. 'En - gong dat noch ridlik goed?' 'Ja, tige - mar hy woe oars neat hawwe as waai en mais'.

SA FREAR IT

Hy hie 't altyd sterker belibbe as in oar. Ik wit net mear, wat winter as 't wie, mar it wie alderglûpendste kâld. Dan kaam Lieuwe moarns om in oere of tsien yn 't bûthûs by Visser, foar in ferhaaltsje. It wienen dêr allegearre fan dy grutte jonges, en de iene jonge mocht Lieuwe graach in bytsje opstoke. 'Kâld, net Lieuwe! ' 'Ja, fris', sei Lieuwe dan. 'It hat fannacht seisentweintich graden ferzen'. 'Oh, soa. Ja, dat sil 't wol. Mar yn njoggentich doe wie 't noch hiel wat oars. Ik wie doe arbeider by Bakker. En der skean by de pleats hienen se in moeltsje stean. Earst krigen wy allegear wetter, en hagel. It wetter waard sa heech, dat wy moasten nacht en dei meale. Dy mole moast tige beskut wurde, neigelang dat de wyn wie. Dat dan moast men der nachts by bLieuwe. De iene nacht bleau de boer der by en de oare nacht ik.

Op in jûn gong ik der wer hinne. Needwaar, en allegear wetter. En doe ynienen foel de winter der yn. Ik siet yn 'e mole en ik hie twa grouwe jassen oan, in dikke sjaal om, mar men fernikkele noch. Dat om in oere of ien, ik tocht, ik moat mar ris even stappe, want ik befries hjir. Ik kaam bûten, en doe wie 't o sa stjerhelder en it frear alderlabêndichst. Ik bin in slach om 'e mole gien, en doe tocht ik, ik koe wol even pisje. Yn 'e lijte fan 'e mole ha 'k it rinne litten, en doe soe ik fuort, mar ho mar, ik siet sa fêst as in hûs. Doe wie ik fêstferzen oan 't straaltsje en 't straaltsje siet as in peal sa fêst oan 'e grûn. Sa frear it.

FIERLJEPPE

It wienen mar fan dy bûtepoltsjes yn 'e mar, dêr't wy op haaiden. Dêr ha 'k ek ris mei Lieuwe op stien. 'Doe 'k jong wie' sei er, 'sprong ik fan 'e iene pôle op 'e oare'. 'Net mei in oanrin wol?' frege ik. 'Nee', sei Lieuwe, 'dêrfoar is 't fierste fier. Men moat der in pols by brûke. Sjoch, ik wie dan wol ris te aaisykjen as jonge en dan levere ik him dat'. Ik sei: 'Dan wie 't doe fansels lang sa fier net as no, want dit is wol fyftich meter'. 'Ja wis al', sei Lieuwe, 'like wiid'. 'Wat moatte jo dan in ein pols hân hawwe'. 'Nee, dat foel wat ta - as ik healwei wie, dan fersette ik him even.

HURDRIDE YN JUNY

Lieuwe wie al âld, doe holp er ús in bytsje yn 't hea. Wat sturtswylje en de nêsten wat opklauwe. No kin men it wol ris hawwe yn 'e haaïnge, dat men moarns seit: 'Hè, 't is lûkerich'. It kin sels wol in bytsje froastich wêze yn 'e neinacht. Sa sei ik op in moarntiid ek ris tsjin him: 'It is mar kâld, Lieuwe'. Ja, dat wie ek sa. 'Mar' sei er, 'it hat noch wol ris gâns kâlder west yn 'e ûngetiid. Doe't ik noch by heit yn 'e hûs wie (se hienen boer west, mar it wie harren net sa goei gien) doe hienen wy lân, dat lei tusken Sleat en de Lemmer yn; der hie men de Brekkenpolder en dêr moasten wy haaie. Mar it hie de nachts sa bot ferzen, dat fan kearen of skodzjen koe gjin sprake wêze. It wie allegear fêstferzen. Mar wy hienen de foarige deis in part swile en oppere, dat doe sei heit tsjin myn broer en my: Wy ride der mar mei de weinen hinne, dan helje wy dat hea mei de pream oer 't wetter (der wie doe noch gjin brêge) en wy sette der weiden op. As wy it der dan op hawwe, is it miskien wol in bytsje begûn te teien, dat wy it oare keare of skodzje kinne.

Dat wy rekken de moarns om in oere of fjouwer fuort, mei trije weinen en de hynders der foar. It hea kaam oer 't wetter en doe ik op 'e wein en Kees, myn broer, stiek my ta. Wy wienen mei de tredde weide oan 'e gong, it sil sa'n oere of healwei njoggenen west ha, de wyn oast, súdeast, en it wie o sa hoarich, doe sei ik tsjin Kees: Moatst ris even stil wêze, de omropper op 'e Lemmer is oan 't omroppen. Wy koenen it ferstean, it kaam der op del: healwei alven hurdriden op 'e Lemster iisbaan. En dat wie yn 'e ûngetiid! Se hâlden dat moarns, want middeis as de sinne heger kaam, dan snijde it yn, mar de moarns dan koe dat noch wol.

No, wy hienen 't hea oer 't lân al ris besjoen, it siet allegear noch fêstferzen. Ik sei tsjin Kees: Witst, wat wy dogge? Wy kinne allebeide goei ride - wy geane nei de Lemmer. It kearen kin dochs neat wurde. Dat wy der hinne. Der wienen tweintich dielnimmers. Elk ien rit, sa skeat it moai op, en de middeis twa oere doe wie it beslikke.

'En ha jim ek wat wûn?'

'Ja, de preemje. Kees de priis, dy ried wat hurder as ik. It gong om haloazjes. Sjoch, hjir is it, in sulveren haloazje. It stiet der wol efteryn, dat it de twadde priis is. En dat wie op santsjin juny'.

Ik ha dat haloazje letter ris iepen hân. 'Made in Switzerland' stie der yn.

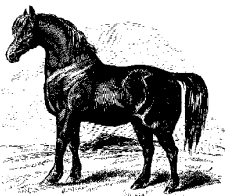
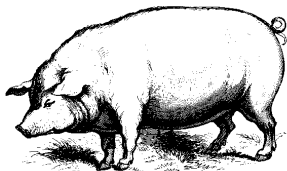
TRETTSJIN LOPERS

'Yn augustus kaam ik yn Amearika', sei de soan Jabik, 'en it is allegearre nij fansels. Men wit dan net ienris, hoe't it dêr sit mei de natuer. Ik wit noch wol goei, it wie yn septimber. Wy stienen op it lân te haaien, doe waard de loft helder. It wie om healwei alven en doe skreaude de boer ynienen: Gau, gau, nei hûs, boys! De hynders en dan nei 't fee. Wy krije snie. Dat wist ik net, mar dat seach dy man oan 'e loft. Wy nei hûs, om 'e hynders en doe op 't hynder de prairy yn om de kij byelkoar te heljen - achthûndert en twaensechstich hie dy man - en de bargaen en de mustangs. Dat spul rûn her en der, en wy krigen de boel byinoar en de middeis om fjouwer oere hienen wy de kij en de mustangs byelkoar, en de bargaen ek. No, doe koenen wy ek gjin kant mear út - der lei sân meter snie. Mar doe misten wy noch ien foale sûch. Dat wie de santjinde septimber'.

Lk sei: 'Dus, dy binne jim kwytrekke'.

'Nee', sei Lieuwe, 'dy binne wy net kwytrekke. Doe it oare jiers, it wie midden yn april, doe gong de snie fuort en doe kaam dy sûch der ûnder wei. Der rûnen trettstjin biggen by - of leaver: dat wienen yntiid al lopers wurden'.

Wêr't se fan fretten hienen, dat fertelde hy der net by. En it gesicht stie sa'n bytsje ferwûndere, sa fan: is dat no net seldsum!

DE BEAM

Jabik en ik wienen oan 't dongriden en it wie waarm, dat doe even koffjedrinke foar hûs yn 't skaad. Wy hienen foar de âld pleats fan dy dikke linebeammen, hiele dikken, dy wienen yn 'e trochsneed mear as in meter. Dêr hie ús mem dan in tafel ûnder stean en wat stuollen en dan libbe men eigentlik bûten, as 't moai waar wie. Sokke moaie simmers as doe hat men hast net mear. Wy sieten ûnder de grouwe beam, en ik sei tsjin Jabik: 'Wat binne dit al dikke beammen, net? Ja', sei er stadich,

'hjiirre al, mar yn Amearika binne dit noch mar prikken'. En doe kaam syn ferhaal.

'En dan winterdei', sei Jabik, 'dan hienen se gjin wurk foar jin, en dan koenen wy wat fertsjinje yn 't bosk. Dat wie allegear fan 't Gouvernement. Mar ja, dat wienen oerbosken. Der waard men dan hinnebrocht troch in opsichter. Wy hienen wol in dei riden om der te kommen, allegear op 't hynder fansels. En dan waard dat hynder oan in lange line setten. Ik koe net nei hûs ta fansels, mei sa'n ôfstân, dat dan deis beamkappe en nachts krûpte ik yn in tinte.

De beam dy't om moast wie my oanwiisd. Ik hie in goeie bile mei en ik kapte fan 'e moandeitmoarns oant de sneontejûns en doe woe 'k nei hûs ta. Ik op 't hynder en de sneintemoarn wie 'k thús yn myn kosthûs. De moandeitmoarns betiid bin 'k wer fuortgien. Ik ha noch in wike kapt en doe ha 'k wer thús west. Ik kapte noch in wike en doe foel my dat wat ôf. Ik tocht, dat ik der hast troch wie, mar der kaam gjin ein oan. De lêste deis fan 'e tredde wike sei ik tsjin 'e beam, ik moat no doch ris sjen, hoefier as ik mei dy hinne bin, knaap. Ik rûn om 'e beam hinne en doe trof ik oan 'e oare kant in man oan, dy wie oan 't kappen mei dyselde beam. Goaien, sei ik, binne jo mei dizze beam oan 't kappen! Ja, sei

er, hoe sa? No, ik stean al trije wike oan dy kant. O ja sei er, ik stean no seis wike oan dizze kant.

En wy hienen elkoar net ienris heard!!

**Ut it boek: "H ndert p n kl ntsjes en in karrefol lytsjild"
fan Ype Poortinga t 1982.**

HENDRIK POEPJES WINT PRIJS MET BIBLIOBUSTEKENING

LEEUWARDEN - Zes kinderen rukken uitgelaten de blauwe folie van een knalgele truck. Ze onthulden op woensdag 20 maart j.l. in Leeuwarder de nieuwste bibliobus van de Centrale Bibliotheek Dienst. De citroengele truck is groter en moderner dan de bekende grijswitte

bibliobussen. In de nieuwe bussen is meer plaats voor computers, cd-rom's en boeken. Op de boekentruck pronken zes kindertekeningen. Leerlingen van zes Friese basisscholen deden mee aan de hiervoor speciaal uitgeschreven tekenwedstrijd. Grafisch ontwerper Paul Hettinga uit Heerenveen koos met de Franeker kunstenaars Pleter Pander en Douwe Elias de winnaars. Pieter Wielstra, Tinus Veenstra, Sanne van der Meer, Rinus Kootstra, Koen Wouda en Hendrik Poepjes waren de uitverkorenen. Ze kunnen hun tekeningen zien rondrijden in de gemeenten Nijefurd, Gaasterlân-Sleat en Achtkarspelen.

Bibliobus 1

Op woensdag 20 maart is groep 7 naar Omrop Fryslân geweest. Hendrik had een prijs gewonnen. De prijs was dat de tekening van Hendrik op de bibliobus kwam. Er waren nog 5 andere winnaars. De winnaars mochten de bibliobus uit pakken. Het was een mooie gele bibliobus met 6 tekeningen. Je mocht ook binnen kijken. Er waren mooie cd roms, veel boeken, en mooie computers. Ik hoop dat de kinderen en de grote mensen veel boeken gaan lezen.

Akkelien Kuipers

Bibliobus 2

Woensdag gingen we naar Leeuwarden naar de onthulling van de bibliobus we gingen weg om 1 uur en we kwamen aan om half 2. Het was bij Omrop Fryslân. Hendrik kreeg toen zijn oude tekening ingepakt terug.

En toen gingen we naar de bibliobus en toen moesten ze hem uitpakken want hij zat helemaal in blauw papier. En toen mochten we in de

bibliobus kijken er waren nu ook ps-cdroms. En er waren ook hapjes en daar gingen ze mee gooien en wij gooiden terug maar het mocht niet meer. En toen was er ook nog een zanggroep die hadden hele schele muziek. Toen kregen we nog een pet en

een zakje snoep. En toen gingen we naar huis. We waren om kwart over 4 thuis.

groetjes Hendrik Poepjes en Jeljer Haarsma.

S l e a t

*Yn 't flakke lânskip, sjoch ik al fan fierren
it suver fjouwerkante feefoerflat,
dat it oars sa markante silhûet
fan 't lytse Fryske stedsje skeint sûnt jierren.*

*Tsjintwurdich knippe Gaasterlânske skjirren
't papier foar elke nije Sleatmer wet.*

Beakens en grinzen binne wat ferset.

De tiid is hurd, mar Sleat sit net op blierren.

*Al is 't net mear ta selsbestjoer by steat
en binne de kontoeren gâns misfoarme,
it bliuwt in paradyske, 't lytse Sleat.*

Benûnderjend ha 'k troch de strjitsjes doarme.

Ik wie in trochsneed gast en fierders neat.

Mar daliks foel ik wer foar Sleat har sjarme.

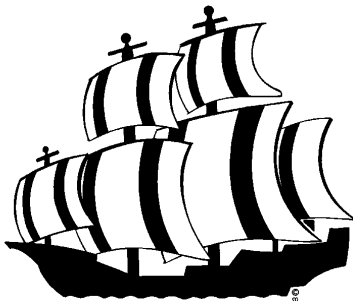
Eize de Boer (Friesch Dagblad july 1992)

14 JUNI 2003 HISTORISCH KIJKSPEL

Het is de bedoeling van de samenwerkende verenigingen, t.w. Ondernemersvereniging "Sleat", de Stadschutterij, Vrienden van Sloten, de Feestcommissie, aangevuld met een grote groep vrijwilligers uit Sloten, om van de "Aanval met het Bierschip" op Sloten in 1588 een Middeleeuws Kijkspel te maken. Het streven is om dit tot een jaarlijks terugkerend spektakel te maken. Tekstschrijvers uit Sloten, Tetsje-Jeltsje-Jaap, zijn al druk bezig om een goed geheel van deze dag te maken. Ook zijn we al bezig om werkgroepen op te richten. Zo moet er een bouwcommissie komen, voor o.a. het maken van de schildwachtershuisjes; een kledingcommissie voor het maken van "oude" kleding en een commissie voor het uitzoeken van de rollen voor de hoofdrolspelers.

De activiteiten zullen zich ongeveer van 12.00-16.00 uur afspelen. Het spel wordt verdeeld over een groot deel van de stad. Ook Peter Bonnet met zijn toverlantaarns geven we hierin een plaatsje. Verder zullen de Stadsomroeper en de Schutterij actief zijn. Ook de Brandweer zal in actie komen. De grote lijnen zijn natuurlijk de "Aanval van het Bierschip" en daarna de onvermijdelijke "Berechting" van de schavuiten.

Echter, voor dit spektakel hebben we heel veel vrijwilligers nodig; en wat ook heel belangrijk is, is dat de bewoners van Sloten allemaal meedoen. In andere plaatsen is dat ook mogelijk. In Den Briel (waar Alva zijn bril verloor) is ieder jaar op 1 april een groot evenement waar ook de gehele bevolking bij betrokken wordt. Waarom zou dat hier niet kunnen? In het najaar laten wij u weten hoe ver wij gevorderd zijn. Heeft u vragen of suggesties, neem dan contact op met:

- Iebe van Dijk, o.a. lid van de bouwcommissie, tel. 531692
- Hilly Mous, o.a. lid van de kledingcommissie, tel. 531838 / 603781
- Tine Klugkist, coördinator, tel. 531766.

ZOMERPROGRAMMA 2002

U ontvangt nog uitgebreidere informatie omtrent de verschillende onderdelen en deelnemende muziekgroepen, tijden e.d. van onderstaande evenementen.

<i>Zaterdag 29 juni</i>	<i>Sipelsneon</i>
<i>Vrijdag 12 juli</i>	<i>Popkoor "First Beat"</i>
<i>Woensdag 17 juli</i>	<i>Proef hier de 11 steden (Ontdekkingstocht door Sloten), steeds start tussen 17.00 en 19.00 uur "Larry & Barry", komisch duo</i>
<i>Vrijdag 19 juli</i>	<i>Duo "Hawai"</i>
<i>Woensdag 24 juli</i>	<i>Proef hier de 11 steden (Ontdekkingstocht door Sloten) Accordeon duo "Fascination"</i>
<i>Vrijdag 26 juli</i>	<i>Tseard, zang/gitaar</i>
<i>Dinsdag 30 juli</i>	<i>Wout Zijlstra Sterkste man van de wereld. Skûtsje trekken. "Heegemer Dekdweilers"</i>
<i>Woensdag 31 juli</i>	<i>Proef hier de 11 steden (Ontdekkingstocht door Sloten) "Sesam", Top 40 band (in de tent)</i>
<i>Vrijdag 2 aug.</i>	<i>Heusj. Sjonggroep</i>
<i>Zaterdag 3 aug.</i>	<i>"La Stampa" Top 40 band (in de tent)</i>
<i>Woensdag 7 aug.</i>	<i>Ringrijden "De Hofkesjongers"</i>
<i>Vrijdag 9 aug.</i>	<i>Ringsteken onder 't zadel "Koper & Co."</i>
<i>Woensdag 14 aug.</i>	<i>Lichtjesavond / kindervrijmarkt 14.00-18.00 uur "South West Dixies" en "Sail Away"</i>
<i>Vrijdag 16 aug.</i>	<i>Harlinger huisvrouwen</i>